

Losse Tongen

Waarde collega's,

Ik ben het werkelijk beu. Al jaren werk ik op straat. Soms met plezier, soms met tegenzin. Wie heeft dat niet in haar werk. De versnellingspook tussen je ribben, de klant die niet klaarkomt, of het geld dat maar niet binnenstroomt, we zijn het vast allemaal wel eens beu.

Dat is echter nou juist niet datgene wat ik zo verschrikkelijk zat ben. Wat mij me strot uitkomt is al dat gekanker op ons, meiden van de straat. Allemaal verslaafd? De markt verzieken? Mijn rug op. Natuurlijk gebruik ik wel eens wat, wie niet. Een borrel tegen de kou, een snuif als je moe bent is echt niet alleen van de straat. En voor minder dan twee geeltjes komt er bij mij echt geen klant klaar. Tuurlijk stap ik in voor f35,- maar ik streef er niet naar om daar ook weer mee uit te stappen.

De straat was voor mij een bewuste keuze. Ik werk als ik zin heb. Ik heb geen last van huur, geen last van een baas en met de registratie heb je ook niets te maken op straat. Zolang je bij de sokken van de huiskamer en de bus uit de buurt blijft vraagt niemand wie je bent.

Ook ik weet dat veel van mijn collega's verslaafd zijn en liever iets anders doen dan tippelen maar is dat achter het raam en in de clubs niet zo? Ach, kom zo hypocriet kunnen jullie niet zijn. Liefde maakt blind, sex toch niet.

Dus dames en verdwaalde heer, stop met het gekanker op ons en houd je bij je eigen werk, dan doe ik dat ook.

Jacky

Anne op het kruispunt Nieuwe Binnenweg en Claes de Vrieselaan.

*Mensen zijn bang
voor punkie Anne*